

imod de udledte Stoffers Skadelighed. I begge Tilfælde vilde en selvstændig Bødestraf formentlig være ubillig. En saadan bør kun idømmes, naar Ejeren efter Sagens Behandling for de nævnte Myndigheder sidder disses Afgørelse overhørig og ikke træffer de paabudte Foranstaltninger. Man har foreslaaet Bestemmelsen udvidet til ogsaa at omfatte Afløb til de i Forslagets § 1, 4de og 5te Stykke, ommeldte Vande, for hvilke det vil kunne være af lige saa stor Betydning at have et Værn mod Forurening som for de i § 1, 1ste Stykke, ommeldte Vande. Endvidere er ikke blot de fiskeriberettigede, men tillige det offentlige (o: Landbrugsministeriet, Kontrollen, Amt o. s. v.) foreslaaet beføjede til at føre Klage over Forureningen, idet det ofte vil være vanskeligt at samle eller nøjere angive de fiskeriberettigede, medens Forholdene kan være saaledes, at en Indgriben kan være ønskelig eller ikke bør udskydes. Der er givet de i Forslagets § 7 nævnte Myndigheder Anvisning paa i deres Kendelse at fastsætte en Frist for Udførelsen af de Foranstaltninger, der skal træffes til Afhjælpning af Ulempen. Man har ikke anset det fornødent i nærværende Paragraf — saaledes som i Forslagets §§ 3 og 4 — at fastsætte anden Sondring end mellem de Anlæg, der har haft Afløb før Lovens Ikrafttræden, og dem, der senere søger at opnaa saadanne Afløb, idet de Anlæg, der ligger før Loven af 1907, og de, der ligger mellem denne Lov og den nye Lovs Ikrafttræden, formentlig ikke kan stilles forskellig, naar de fiskeriberettigede ikke har t Anvendelse af den gældende Lovs men ladet Afløbet foregaa upaataalt.

Saafrømt der før Anlæggets Paabegyndelse ikke i Overensstemmelse med Forslagets § 9, 2det Stykke, tilkaldes de i § 7 nævnte Myndigheder og det dør ommeldte Kommunalraadsmedlem, ifalder Anlæggets Indehaver Straf efter Forslagets § 20. Men Sagen bør ikke være afgjort hermed, lige saa lidt som den paagældende, hvis Strafansvaret efter Forslagets § 25, 2det Stykke maatte være forældet, iøvrigt skulde kunne unddrage sig den rent civile retlige Forpligtelse til at afstedkomme Lovens Bud, eventuelt yde Erstatning for den ved Overtrædelsen afstedkomne Skade. Om end dette kunde synes ganske selvfølgelig, har man dog for at afskære enhver Tvivl ment i Forslaget, jfr. 2det Stykke, 2det Punktum, at burde optage en Bestemmelse om et saadant Forhold, og man har anset det for rettest ligesom i Forslagets 1ste Stykke at

lade dette Tilfælde afgøre af de i § 7 nævnte Myndigheder, altsaa uden Tilkaldelse af noget Medlem af vedkommende Kommunalbestyrelse.

Til § 10.

Det her foreslaaede Forbud mod Ilandbringelse m. m. af fredet Fisk og Undermaalsfisk er enslydende med det tilsvarende Forbud i Forslaget til Lov om Saltvandsfiskeri. Ligesom i nysnævnte Forslag foreslaas ogsaa i nærværende Forslag indsat en Bestemmelse, hvorefter der gives Modtageren af en Sending Fisk eller Krebs, hvori der findes ulovlig Fangst, Adgang til at fri sig for Ansvar og lade Ansvar overgaa paa Afsenderen, og endvidere en Bestemmelse, hvorefter der gives en kortere Frist efter Fredningstidens Indtræden, i hvilken Salg og Eksport af Fisk, fanget før Fredningen, kan finde Sted, idet det som Regel er umuligt — i alt Fald uden Tab — at faa de forhaandenværende Lagre tømte straks med Fredningstidens Indtræden.

Til § 11.

Mindstemaalene for de ogsaa i Saltvand forekommende Fiskearter er de samme som foreslaaede i Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri. Efter Ønske af Ferskvandsfiskeriforeningen er for Bæk- eller Stenørreds, Helts, Stallings og Geddes Vedkommende foreslaaet en mindre Forhøjelse af Mindstemaalet, og for Snæbels Vedkommende er Maal foreslaaet indført.

Til § 12.

Ifølge § 6 i Loven af 4. Maj 1907 om Ferskvandsfiskeri er Laks og Ørred fredet i Tiden fra 15. November til 1. Februar og alle under 20 Tommer lange Nedfaldslaks og Nedfaldsrøreder til enhver Tid. Ifølge § 15, sidste Stykke, i Lov af 4. Maj 1907 om Saltvandsfiskeri er farvet Laks og Ørred fredet i Tiden fra 15. November til 1. Februar, men derimod ikke blank Laks og Ørred. Saadanne uensartede Fredningsbestemmelser er meget uheldige. Da det ikke kan ses paa Fisken, om den er fanget i fersk eller i salt Vand, bliver en effektiv Kontrol umulig. Man er enedes om kun at foreslaa farvet Laks og Ørred fredet saavel i ferske som i salte Vande og at foreslaa Fredningstiden fastsat til November og December Maaneder, hvorved altsaa Fredningstiden vil komme til at begynde 14 Dage tidligere end nu, medens Fiskeriet i Januar Maaned vil blive frigivet. Efter de paa dette Om-